Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 juli 1974

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om honung

(74/409/EEG)

(EGT L 221, 12.8.1974, s. 10)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal (*)	L 302	23	15.11.1985

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 juli 1974

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om honung

(74/409/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

I medlemsstaternas lagar och andra författningar definieras begreppet ”honung”, specificeras de olika sorterna och fastställs de krav som varan skall uppfylla och de uppgifter som skall finnas på förpackningar eller etiketter.

De skillnader som finns mellan dessa författningar hindrar den fria rörligheten av denna vara och kan leda till orättvisa konkurrensvillkor.

Inom gemenskapen är det därför nödvändigt att definiera begreppet ”honung”, att fastställa regler för de olika sorter som får marknadsföras under passande beteckningar, att bestämma allmänna och särskilda kriterier för hur honungen skall vara sammansatt och att fastställa de huvudsakliga uppgifter som skall finnas på etiketter.

Att välja de metoder för provtagning och analys som behövs för att kontrollera honungens sammansättning och egenskaper är en verkställande åtgärd av teknisk natur. För att förenkla och påskynda förfarandet bör uppgiften att fastställa dessa metoder överlämnas till kommissionen.

I alla de fall rådet bemyndigar kommissionen att utarbeta regler om livsmedel, bör en plan fastställas för ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga livsmedelskommittén som bildats genom rådets beslut 69/414/EEG ([1]).

Enligt artikel 3 i detta direktiv är det förbjudet att använda beteckningen ”honung” för varor som inte stämmer överens med definitionen i artikel 1.1. Men om detta förbud genomförs omedelbart, skulle störningar kunna uppstå på de marknader där beteckningarna ”Kunsthonig” eller ”Kunsthonning” genom tidigare nationell lagstiftning är tillåtna för att beteckna en vara som inte är honung. Därför bör en lämplig övergångstid bestämmas så att nödvändiga ändringar kan genomföras.

I avvaktan på att regler om märkning av livsmedel införs inom hela gemenskapen bör flera nationella bestämmelser få gälla under en övergångstid.

För närvarande finns det på marknaden i vissa medlemsstater honungssorter med olika analytiska egenskaper. Det skulle vara svårt att på dessa sorter tillämpa alla de kriterier som fastställs i bilagan till detta direktiv. En mer ingående undersökning skulle emellertid göra det möjligt att senare bedöma läget på nytt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta direktiv avses med ”honung” det livsmedel som honungsbin bereder av nektar från blommor eller av sekret från levande växtdelar och som bina samlar, omvandlar, blandar med egna särskilda

([1]) EGT nr L 291, 19.11.1969, s. 9.

▼B

ämnen samt förvarar och låter mogna i vaxkakor. Detta livsmedel kan vara flytande, trögflytande eller kristalliserat.

2. Honung kan indelas i följande huvudsorter

a) **beroende på ursprunget**

blomhonung:

honung som till största delen kommer från blommornas nektar,

honung från honungsdagg:

honung som till största delen kommer från sekret från levande delar av växter och vars färg varierar från ljust eller grönaktigt brunt till nästan svart,

b) **beroende på hur den presenteras**

honung i vaxkaka:

honung som bina förvarat i cellerna i nybyggda vaxkakor utan larver och som säljs i hela eller delade täckta vaxkakor,

honung i bit:

honung som innehåller en eller flera bitar av honung i vaxkaka,

torkad honung:

honung som utvinns genom att torka avtäckta vaxkakor utan larver,

slungad honung:

honung som utvinns genom att centrifugera avtäckta vaxkakor utan larver,

pressad honung:

honung som utvinns genom att pressa vaxkakor, som inte innehåller bilarver, utan värme eller med svag värme.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att honung endast får saluhållas om den stämmer överens med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv och dess bilaga.

Artikel 3

1. Beteckningen honung får användas endast för en sådan vara som definieras i artikel 1.1 och skall användas i handeln för att beteckna denna vara, utan att påverka tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7.1 a och 2.

2. De beteckningar som anges i artikel 1.2 får användas endast för de varor som definieras där.

Artikel 4

För att beteckna en vara, som inte är honung, får beteckningarna ”Kunsthonning” och ”Kunsthonig” — trots bestämmelserna i artikel 3.1 men i enlighet med de nationella bestämmelser som gäller när direktivet anmäls — användas i Danmark respektive Tyskland under fem år, räknat från den dag då detta direktiv anmäldes.

Artikel 5

Inget annat än honung får finnas i honung som saluhålls under beteckningen honung.

Artikel 6

1. När honung marknadsförs skall den uppfylla de krav på sammansättningen som anges i bilagan.

Utan hinder av bestämmelserna i andra strecksatsen i punkt 2 i bilagan får emellertid medlemsstaterna inom sitt eget territorium tillåta

a) att ljunghonung marknadsförs med en vattenhalt av högst 25%, om detta är en följd av naturliga produktionsförhållanden,

▼B

b) att *bagerihonung* eller *industrihonung* marknadsförs med en vatteninhalt av högst 25%, om detta är en följd av naturliga produktionsförhållanden.

2. Dessutom gäller följande krav:

a) Honung skall så långt det är praktiskt möjligt vara fri från främmande organiska eller oorganiska ämnen, t. ex. mögel, insekter, insektsdelar, larver eller sandkorn, när honungen marknadsförs som honung eller används i någon annan vara som är avsedd som livsmedel.

b) Honung får inte

i) ha någon främmande smak eller lukt,

ii) ha börjat jäsa eller skumma,

iii) ha värmts upp så mycket att dess naturliga enzymer förstörts eller förlorat sin verkan,

iv) ha en på konstgjord väg förändrad surhetsgrad.

c) Honung får under inga förhållanden innehålla några ämnen i sådan mängd att den blir farlig för människors hälsa.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får honung — om den är tjänlig som livsmedel — marknadsföras som ”bagerihonung” eller ”industrihonung”

a) trots att den inte uppfyller de krav som anges i 2 b, i, ii, iii eller

b) trots att dess diastasaktivitet eller hydroximetylfurfuralhalt inte motsvarar de värden som anges i bilagan.

I de fall som avses under b) behöver medlemsstaterna dock inte använda dessa beteckningar utan får tillåta att beteckningen ”honung” används. Inom fem år från dagen för anmälan av detta direktiv skall rådet på kommissionens förslag besluta om enhetliga tekniska specifikationer för hela gemenskapen.

Artikel 7

1. Endast följande märkningsuppgifter skall vara obligatoriska på förpackningar, behållare eller etiketter för honung och de skall vara väl synliga, lätta att läsa och oförstörbara:

a) Beteckningen ”honung” eller någon av de beteckningar som anges i artikel 1.2, men för ”honung i vaxkaka” och för ”honung i bit” skall just dessa beteckningar användas. I de fall, som avses under b) i andra stycket i artikel 6.1 och i första stycket i artikel 6.3 skall varan betecknas ”bagerihonung” eller ”industrihonung”.

b) Nettovikt uttryckt i gram eller kilogram.

c) Namn eller firmanamn och adress eller hemort ifråga om tillverkaren eller förpackaren eller en säljare som är verksam inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får inom eget territorium kräva att beteckningen ”honung av honungsdagg” används för honung som till största delen kommer från honungsdagg och har de organoleptiska, fysikalisk-kemiska och mikroskopiska egenskaperna hos sådan honung, och för vilken det inte finns någon uppgift om från vilken växt honungen kommer, såsom exempelvis ”tallhonung”.

3. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna behålla nationella föreskrifter som kräver uppgift om ursprungslandet. Denna uppgift får emellertid inte längre krävas för honung som har sitt ursprung inom gemenskapen.

4. Beteckningen ”honung” enligt punkt 1 a eller något av de beteckningar som anges i artikel 1.2 får åtföljas bland annat av följande uppgifter:

a) En hänvisning till ursprunget, oavsett om detta är en blomma eller växt, under förutsättning att varan huvudsakligen kommer från den angivna källan och har de rätta organoleptiska, fysikalisk-kemiska och mikroskopiska egenskaperna.

▼B

b) Ett regionalt, territoriellt eller topografiskt namn under förutsättning att varan kommer enbart från det angivna området.

5. Om honungen packas i förpackningar eller behållare och har en nettovikt på 10 kilogram eller mer och inte saluhålls i detaljhandeln, behöver uppgifterna enligt punkt 1 b och c, om så önskas, endast anges i medföljande handlingar.

6. Utöver vad som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte föreskriva hur uppgifterna enligt den punkten skall lämnas. Medlemsstaterna får emellertid inom eget territorium förbjuda handel med honung, om märkningen enligt punkt 1 a inte finns på ena sidan av förpackningen eller behållaren på det nationella språket eller språken.

7. Fram till utgången av den övergångstid under vilken de brittiska måttenheter får användas, som anges i bilaga 2 till rådsdirektiv 71/354/EEG [1] den 18 oktober 1971 om måttenheter inom gemenskapen, kan medlemsstaterna kräva att vikten också skall uttryckas i brittiska måttenheter.

8. Punkt 1—7 skall gälla utan att påverka tillämpningen av de senare bestämmelser om märkning som fastställs av gemenskapen.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall besluta om alla åtgärder som behövs för att säkerställa att handeln med de varor, som anges i artikel 1 och som stämmer överens med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv och bilaga 1, inte hindras av nationella, icke-harmoniserade bestämmelser om sammansättning, tillverkningspecifikationer, förpackning eller märkning av livsmedel i allmänhet eller av dessa varor i synnerhet.

2. Punkt 1 skall inte gälla för icke-harmoniserade bestämmelser som motiveras av behovet

— att skydda folkhälsan,

— att förebygga oredlighet, om inte sådana bestämmelser kan befaras hindra tillämpningen av definitionerna och reglerna i detta direktiv,

— att skydda industriell och kommersiell äganderätt, uppgifter om ursprung och registrerad ursprungsbetecking samt förebygga orättvisa konkurrensförhållanden.

Artikel 9

Metoder för sådan provtagning och analys som behövs för att kontrollera honungens sammansättning och egenskaper skall beslutas enligt artikel 10.

Artikel 10

1. När förfarandet i denna artikel tillämpas, skall ordföranden för Ständiga livsmedelskommittén (nedan kallad kommittén), som bildats genom rådsbeslut av den 13 november 1969, hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon av medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall till kommittén överlämna ett förslag till åtgärder som bör vidtas. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Yttranden skall avges med en majoritet av ►A2 fifty-four ◄ röster, varvid medlemsstaternas röster skall vägas på det sätt som anges i artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Om de föreslagna åtgärderna stämmer överens med kommitténs yttrande, skall kommissionen besluta om dem.

[1] EGT nr L 243, 29.10.1971, s. 29.

▼B

b) Om de föreslagna åtgärderna inte stämmer överens med kommitténs yttrande, eller om den inte yttrat sig, skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag till rådet med de åtgärder som bör vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

c) Har rådet inte fattat något beslut tre månader efter den dag då frågan hänsköts dit, skall de föreslagna åtgärderna beslutas av kommissionen.

Artikel 11

Bestämmelserna i artikel 10 skall gälla i 18 månader från den dag ärendet först hänsköts till kommittén enligt artikel 10.1.

Artikel 12

Detta direktiv skall inte påverka nationella bestämmelser om de viktskalor som skall tillämpas när honung marknadsförs, och rådet skall på kommissionens förslag godkänna gemenskapens bestämmelser på detta område före den 1 januari 1979.

Artikel 13

Detta direktiv skall inte gälla för varor som är avsedda att exporteras från gemenskapen.

Artikel 14

Medlemsstaterna skall inom ett år från anmälan av detta direktiv ändra sin lagstiftning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och de skall genast underrätta kommissionen om detta. De på detta sätt ändrade författningarna skall gälla för varor som saluhålls i medlemsstaterna två år efter anmälan av detta direktiv.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA

KRITERIER FÖR HONUNGENS BESTÅNDSDELAR

1. **Tydlig halt av reducerande socker, uttryckt i invertsocker**	
— blomhonung	minst 65 %
— honung av honungsdagg, blandningar av honung av honungsdagg och blomhonung	minst 60 %
2. **Vattenhalt**	
— som huvudregel	högst 21 %
— ljunghonung (Calluna) och klöverhonung (Trifolium sp.)	högst 23 %
3. **Tydlig halt av rörsocker**	
— som huvudregel	högst 5 %
— honung av honungsdagg, blandningar av honung av honungsdagg och blomhonung, honung av akacia, lavendeloch banksia menziesii	högst 10 %
4. **Fasta, icke-vattenlösliga partiklar**	
— som huvudregel	högst 0,1 %
— pressad honung	högst 0,5 %
5. **Mineralhalt (aska)**	
— som huvudregel	högst 0,6 %
— honung av honungsdagg, blandningar av honung av honungsdagg och blomhonung	högst 1 %
6. **Syrahalt**	högst 40 milli-ekvivalenter syra per 1 000 gram
7. **Diastasaktivitet och hydroximetylfurfuralhalt (HMF) bestämd efter beredning och blandning**	
a) *Diastasaktivitet (Schade-skala)*	
— som huvudregel	minst 8
— honung med låg naturlig enzymhalt (t ex citrus) och en HMF-halt av högst 15 mg/kgb)	minst 3
b) *HMF*	högst 40 mg/kg (med förbehåll för kraven under a, andra strecksatsen)